

[A. C. Normann.]

næppe nogen moders sjæl her i landet, der længe vil savne den gamle ordening. Den lille Riisager-affære i Horsens fornylig bekræftede det almindelige syn på sedlernes værdi.

Helt har den højtærede justitsminister, som jeg forstod, ønskede hotelsedlerne opretholdt, ikke kunnet opgive alle skanser. Ministeren har ønsket opretholdt pligten til at protokollere alle gæster. Protokollen skal så være tilgængelig for politiet. Det er naturligvis en fordel, at der fremtidig kun skal opgives stilling og adresse, men det bliver vanskeligt at se, at ordningen på nogen måde kan blive nyttigere end den gamle, tværtimod. Hvis den gamle havde en politimæssig nyttig funktion, så må man vel erkende, at den bliver svækket ved den nuværende ordening. Det kan også vække en hel del besvær, at folk nu skal vente på at blive registreret, og jeg er ikke sikker på, at den interesse fra hotellernes side, der overfor udvalget er givet udtryk for med hensyn til at opretholde pligten til at opgive navn, stilling og adresse, i det lange løb vil blive nogen væsentlig kilde til glæde, hvis det under alle omstændigheder fordres af hotellerne, at de skal protokollere alle gæster, også de gæster, de kender. Nu er det ofte sådan, at gæsterne på et hotel kommer i kø fra togene, og så skal de altså stå og vente for at blive indført allesammen på en gang, i hvert fald alle de, der er ukendte på hotellet.

Jeg tror ærlig talt, at den højtærede justitsminister skulle være gået med til at tage skridtet fuldtud nu og fuldkommen have opgivet forestillingen om, at det er nødvendigt at registrere danske statsborgere, fordi de rejser fra den ene by til den anden og bor på fremmede steder.

Jeg vil imidlertid gerne sige, ligesom det ærede medlem hr. Hans Hækkerup gjorde det for socialdemokratiets vedkommende, at også vi i det radikale venstre ser på disse love som så betydelige fremskridt, at vi til trods for de mangler, forslagene efter vor mening har, dog med glæde kan anbefale dem til vedtagelse.

Helge Madsen: Jeg vil også gerne takke den højtærede justitsminister for samarbejdet i udvalget og vil give tilslutning til de foreliggende lovforslag med de stillede ændringsforslag. Jeg gør det navnlig, fordi jeg fra første færd — og jeg gav udtryk for det ved første behandling — så med skepsis på nødvendigheden af en ny lovgivning på dette område. Den højtærede justitsmini-

sters grundsynspunkt, at der ikke skal lægges større hindringer i vejen for det frie samkvem mellem folkene end bydende nødvendigt, deler jeg, men det er også min opfattelse, at de foreliggende lovforslag i det store og hele har imødekommet dette synspunkt. Der er nogle punkter, som jeg gerne vil have lov til at anke lidt over, men som helhed kan jeg anbefale lovforslaget.

Min skepsis havde vel også forbindelse med, at jeg samtidig med arbejdet i dette paslovsudvalg havde den glæde at medvirke i komiteen for friere samfærdsel mellem de nordiske lande. Der enedes partierne her i landet med grupperne fra de øvrige nordiske lande jo netop om at fastslå urimeligheden af passene for rejser mellem landene og enedes om at foreslå dem ophævet. Jeg ved, at den danske regering har tiltrådt forslaget, og håber, at dette fremskridt i nordisk samhørighed snart må føres ud i livet.

Imidlertid indledes jo begge love med, at det kan bestemmes, hvorvidt danske statsborgere eller udlændinge skal være forsynet med pas, og paragraffens ordlyd er således ingen hindring for, at det bestemmes, at man ikke skal være forsynet med pas.

Med hensyn til de to lovforslag er der redegjort for de ændringer, der er foreslået, og som er tiltrådt fra vor side i betragtning af, at de hver for sig betyder øget retssikkerhed. Jeg har blot nogle få punkter at pege på.

Vedrørende udlændingslovens § 2, stk. 2, om de politiske flygtninge har det allerede været nævnt af et par af de tidligere ordførere, at udtrykket „Såfremt en udlænding påberåber sig, at han har måttet søge tilflugt her som politisk flygtning, og sandsynliggør rigtigheden heraf“ er et af de punkter, som vi har diskuteret. Jeg ønskede i og for sig disse ord slettet, så at selve det at påberåbe sig at være politisk flygtning skulle være nok til, at sagen skulle indankes for justitsministeren. Nu fik vi at høre ved den lejlighed, at man så ville få et helt eldorado for grænseoverløbere her i landet. Dette eldorado ville dog ikke være mere gyldent, end at politiet, som det hedder med en eufemisme, skal drage omsorg for den pågældendes tilstedeværelse, og det vil jo sige ganske jævnt, at han skal sættes i kachotten. Så kan man jo have sine meninger om et eldorado i denne forbindelse. Når jeg alligevel ikke har stillet ændringsforslag herom, er det begrundet i de oplysninger, vi har modtaget fra ministeriet om, at der ikke er sendt nogen tilbage til lande, som de ikke ønsker at komme tilbage til, af poli-